

Tað var ikki eiti á

»Móti landsins myndugleikume!

Ár eftir ár hava teir sitið hendur í favn, myndugleikar og vinnufeløg okkara. Tað er ikki komið teimum í hug, at nakað skuldi fáast í lag til bótan av veiði- og vinnurettindi okkara í Grønlandi.

Tá landsstýrinum í ár eydnaðist at bróta hol á stongilin í Grønlandi, kom slíkur skjálvti á teir, at stjórnirnar fyrri ymisk vinnufeløg vórðu ríkar saman til fundar fyrri at gera eina samtykt, sum má tykjust øllum, sum vilja landinum nakran vinnuligan framburð, púra veltyst. Hesir menn hava sett navn sitt undir, at tað víðkaða arbeiðsøki í Grønlandi einans skal hava gjørt vinnulíkindi okkara har uppi verri, enn tey vóru áður. Skilji tað, hvør ið kann, sjálvir skilja teir tað so ið hvussu er ikki.

Men tá ein hugsar um, at henda »hugnaliga samkoma«, ið millum aðrar góðar menn bæði telur sakførarar og nationaløkonomar, má ein gerast stórbilsin. Ein hevði tá loyvi at vænta av slíkum monnum, at teir í minsta lagi fóru fram við skili.

Ikki er kortini nóg mikið við hesum. Hetta valdrannalið, ið umboða skal føroysku vinnufelögin, valdi á sama fundi eina nevnd, hvørs uppgáva skal vera at umboða felögin uteftir í áhugamálum hjá øllum felögum, fyrst og fremst til at umboða felögin móti myndugleikum landsins í áhugamálum hjá føroyskari fiskivinnu og sjóvinnu.

Tað var ikki eiti á: «at umboða felögin móti myndugleikum landsins í áhugamálum hjá føroyskari fiski vinnu og sjóvinnu.»

Hesi vóru orðini, og tað kann ongandura, at Erlendur Patursson, verður nevndur fyrstur teirra millum, sum valdir vórðu. — Jú, sannlíka kann tað sigast, at hetta valdrannalið er skilafólk.

Men her kemur tað eisini týðuliga fram: At mótarbeiða myndugleikum! So liggur minni á, hvat myndugleikarnir gera — teir eru ímóti tí kortini!

Nú er tað sagt.

Tað er ikki eiti á!

UM LØGMANSRØÐUNA

Nú hava vit Føroyingar hoyrt Føroya Utvarp varpa út orðadráttin á tingi um løgmansrøðuna; men tað munnu vera fleiri við mær, sum vilja halda, at lítið varð tosað um sjálva røðuna hjá løgmanni, men har aftur ímóti talaðu tingmenn um alt annað — serstakliga »mótstöðuflokkarnir. Ja, teir høvdu lítið at siga um sjálva løgmansrøðuna, men tað er ikki stórt at siga til tað vegna tess, at løgmansrøðan var so væl framboðin, at mótstöðumenn óivað stóðu púra bilsnir yvir hesa skilagóðu frageiðing. Her fekk ein at hoyra, hvussu væl hesir triggir flokkar, sum nú hava dánað landsstýri, hava lagt alt til rettis fyrri at fáa alt á fótur her á landi — til gagns og gleði fyrri tað fólk, her býr. Og vit hava longu sæð fruktir av landsstýrisins arbeiði. Hóast teir bert hava sitið hesar fáu mánaðarnar, hava teir avrikað eitt undrunarvert arbeiði.

Men fyrri at koma aftur til hesa »umrøðu« av løgmansrøðuni, hvat kostaði hon ikki okkum skattaborgarum? Tað mundi ikki vera smápeningur, ið har fór fyrri einki; eg vil halda, at tað mundi ikki fara langt niður um 5000 kr. ið henda »umrøða« kostaði Føroya fólk. Hesar 5000 kr. kundi verið góðar at brúkt til okkurt annað, sum løgtingið má koma undir at gjalda, t. d. Portugalstrolararnar, sum eru komnir at niva tungt niður á landskassan. Tað undraði meg, at háttvirdi løgtingsmaður Hákun Djurhuus ikki skuldi svara partamanni mínum, Haldor Hansen, tá ið hann bar upp á mál teir trolarar, Hákun Djurhuus júst hevði arbeitt við. Tað vildi verið okkum lurtarum áhugað, um H. Djurhuus hevði komið fram og sagt okkum, hvussu landið lá her og hví tað var komið so fyrri, at trolararnir skuldu bliva so nógv dýrari, enn tað ljóðaði pá, tá kon-

traktini varð gjord. Hetta hevur undrad mangan mann, og eg vil tí loyva mær at spyrja tað háttvirda landsstýrið: Hvussu nógv kosta nú trolararnir úr Portugal meira nú, enn tá kontraktin varð gjord og hvat kemur landið at niðurskriva teir við í fyrsta umfari? Hetta vil siga: Hvussu nógv kemur Føroya fólk at gjalda í meirkostnaði fyrri Portugalstrolararnar hjá Hákun Djurhuus?

Eg vil halda, at Føroya fólk eiga at fáa hetta at vita, og tí vil eg biðja tykkum, ið hava við hetta at gera, at leggja kortini á borðið fyrri Føroya fólk.

So var tað ein tjóðveldismaður, ið tosaði um tað føroyska í skúlum okkara. Hann fór fram, at tað vóru fleiri tímar í donskum enn í føroyskum í skúlum okkara. Her vil eg loyva mær at siga, at er tað so, sum hann sigur, so er ikki feilurin hjá danskinum, men eina hjá okkum sjálvum, tí her kann eg siga, at eg havi sitið sum skúlanevndarformaður nú í 10 ár og havi sostatt havt nakað við skúlaplán at gera, og skal eg siga, at vit hava aldri frá nakrari síðu fingið átalur fyrri, at vit í okkara skúla hava havt fleiri tímar í føroyskum, enn vit hava í donskum. Tað tjóðveldismaðurin fór fram, hevur einki við veruleikan at gera.

S.

Hækkaður fiskaprísur

Í seinastu viku vóru ráfiskaupkeyparar saman til fundar, har teir komu á samt um at hækka prísir á hýsu yvir 16 tummar frá 55 til 65 oyru pr. kg.

Toskaprísurin verður óbroyttur, 55 oyru fyrri kilo.

Henda prísasetan er fyrri allar, ið keypa ráfisk.

Krútkongurinn í Mjorkadali

Nakað herfyri segði 14. Sept. frá, at Havnar býur, ja, øll Suðurstreymoy hevði ligið uttan ljós í 3½ tíma tí »steir« í Mjorkadali høvdu skotið ravnagnsliðuna av. Hetta var ein merkiliga stillfær og síðilig frásøgn, sum tó endaði við hesum orðum: — »Er eingin at ansa eftir hasum krútmønnum í Mjorkadali?»

— Ja, sig tað.

Hin mikla tjóðveldishetjan Aage Vesturskarð, ið valevni tjóðveldisflokksins var til síðsta løgtingsval, er »sprengimeistari« í Mjorkadali; men um hetta starv hansara eisini »sorterare« undir Erlendi Paturssyni, tað vita vit ikki. Sostatt kunnu vit ikki við vissu siga, hvør teirra, ið er hin veruligi krútkongurinn í Mjorkadali.

Harra Erlend Jóanesarson Patursson

Vita tygum ikki, at tað er Føroya fólk, ið hevur sett landsstýrið, við sínum valrætti?

Vita tygum ikki at tá tygum háa landsstýrið, so háa tygum allar tygara landsmenn, ið fylkt seg hava aftanfyrri tað?

Eru tygum heilt visur í at tygum høvdu nytta til løgmann?

Halda tygum at Jóannes Patursson sáli hevði vilja havt ein, ið nevndir seg »Kore«, í sínari fylking og un dir sínum merki, so sum eg siggi at tygum nú hava!

Tygum vita væl, at Grani Gunnars son var við at brenna Njál inni?

Ársaki at eg eri so spurin.

J. D.

Bjargingakravið 220.000 kr.

Sjórættur var týsdagin settur í Havn í samband við »Norðlending«, ið fór á land á Trongisvagsfirði í seinastu viku.

Manningin á »Minnie«, ið sum kunnugt tók trolarin av aftur, hevur kravt kr. 220.000 í bankatrygd í samband við bjargingarløn.

Stoða til bjargingakravið verður tikið einaferð í desember mánað.

Manningin á »Norðlending« skal geva sjófrageiðing og verður tað í dag í Havn.

Fyrirverandi danski embætismaðurin hjá ST Poul Bang Jensen varð í gjár funnin deyður í New York. — Hann hevði sjálvur forkomið ser.

Bang Jensen varð nógv umtalaður aftaná Ungarnstriðið, har hann sum skrivari í nevnd, ið sett varð til at kanna viðurskipti hjá Ungverjum, ið flyddir vóru úr landinum, varð hart átaladur fyrri ikki at vilja navngeva nakran av flóttarfolkinum, og völdi hetta, at hann varð frákoymdur sum skrivari í ST aftaná. — Bang Jensen var 50 ára gamal.

Tá Bang Jensen var horvin, setti lögreglan í New York so stóra leitan í verk, sum ikki áður er sæð, og teir funnu hann eisini — deyðan.

Úr Klakksvík

Samkoman »Ung hjón« bjóðaði til fundar seinasta týskvöld, har Karsten Hoydal helt sera forvitnisliga fyrilestur um Equador. Næsta samkoma verður seinasta týskvöld í januar, har annaðhvørt landslæknin ella ríkisumboðsmaðurin heldur fyrilestur.

Bókakvöldið, ið ætlanin var at halda í kvöld, verður av ongum. Ætlanin er at halda tað eina ferð í komandi viku.

Í dag giftast í Klakksvík Jóhanna Hansen, sjúkrasystur úr Klakksvík, og Ólavur Olsen, timburmeisteri, ættaður úr Svinoy. Í dag kunnu Inga og Martine Rasmussen, á Kirkju, halda gullbrúðleyp.

Ítróttin. K. I. helt frárika ársveitslu seinasta leygarkvöld. Undir veitsluhaldinum gav Sofus Larsen, bakameistari, steyp til KI, HB og B 36 at kappast um komandi summur. Felögin skulu leika 2 dystir hvørt móti øðrum, og tað, ið fær flestu stigini, fær steypið til ognar.

Sjúrðarberg fór nýggjan ísfiskatúr ígjár.

HITT KENDA JÓLAOLÍÐ FRA

Føroya Bjór

ER NÚ AFTUR AT FÁA

SPYRJÐ EFTIR TI HJÁ KEYP-
MANNI TYGARA

— Hesir skógvarnir eru nógv ov smálir og spískir, segði konan, ið skuldi keypa sær nýggjar skógvar.

— Ja, men hatta er mótin í ár, segði krambúðarkvinnan.

— Tað kann vera, men eg havi somu fótur sum í fjør.